

-Πρώτη φορά στη ζωή μου βλέπω μία τόσο μεγάλη πολιτεία!!!

-Δεν ξέρω τι να πρωτοχαρώ. Τη θάλασσα; Τα βαποράκια ή τα άλογα;

-Να και η Αγια-Φωτεινή! Θα πάω να ανάψω το κεράκι που μου είπε η μάνα μου.

-Ω! Η Ευαγγελική Σχολή! Είχα κάνει όνειρο να μπω εδώ μέσα. Θυμάμαι και τον δάσκαλό μου που με σιγοντάριζε.

-Μάλλον θα πηγαίνουν στο ντάμι που ξεφορτώνουν τις καμήλες, τους αραμπάδες, τα γαϊδούρια και τις βοϊδάμαξες.

Να κι ο κυρ Μιχαλάκης.
-Ορίστε το γράμμα που μου έδωσαν από τη δημογεροντία του χωριού μας.
-Ναι, ξέρω, είπε ο κυρ Μιχαλάκης. Θα σε κρατήσω. Αύριο το πρωί έλα να πιάσεις δουλειά.

-Είναι η καλύτερη μέρα της ζωής μου! Είμαι ελεύθερος και κανείς δεν με αναγκάζει να δουλέψω.

Όλα τα σπίτια είναι ανοιχτά και συντροφεμένα. Στις πόρτες καθισμένες φαμέλιες έχουν στρωμένο εύθυμο λακωνιτί.